

اجزای متشکله سازه فضایی

۱- گره

عبارتست از یک کره توپر فولادی که با عملیات فورجینگ بر روی آلیاژهای مقاوم فولاد تولید می شوند و پس از انجام یکسری عملیات ماشینکاری بر روی آن آماده نصب در شبکه سازه فضایی می گردد. وظیفه این قطعه اتصال اعضای اصلی باربر خرابای سه بعدی به یکدیگر و انتقال بار می باشد. این قطعه بر اساس بارهای وارده بر آن و همچنین شرایط هندسی در فرم معماری سازه ازسایزهای مختلفی برخوردار می باشد. این قطعه جهت مقاوم بودن در مقابل شرایط جوی و همچنین حصول زیبایی قبل از نصب آبکاری می گردد.

۲- المانهای رابط بین گره ها :

این المانها بعنوان اعضای اصلی باربر و انتقال دهنده بار از محل وارد آمدن آن به زمین عمل می نمایند که خود از چهار بخش تشکیل یافته است :

الف (لوله :

پروفیل لوله ای شکل بلحاظ هندسی بهترین مقطع برای حمل بارهای محوری میباشد که بر اساس بارهای وارده بر آن طراحی شده و قطر و ضخامت آن بر این اساس محاسبه می گردد.

ب (بشقابک :

قطعه مخروطی شکل که به دوسر لوله بوسیله عملیات جوشکاری متصل می شود و وظیفه کاهش ابعاد لوله ها را در محل گره ها بعهده دارد.

ج (پیچ :

اتصال لوله به گره ها توسط بسته شدن این پیچ در رزوه ها ایجاد شده در گره ها صورت می گیرد که ساین و جنس این قطعه نیز بر اساس نوع و میزان بار وارده بر آن محاسبه و انتخاب می گردد.

د (مهره :

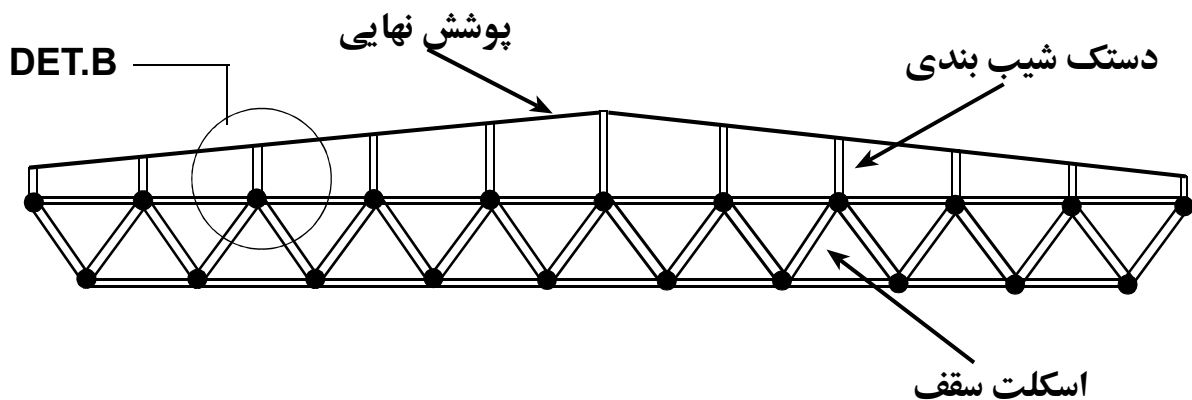
اتصال پیچ به گره ها توسط مهره ای که بوسیله یک خار با پیچ درگیر شده است صورت می گیرد. این قطعه نیز بر اساس نوع و میزان بار وارده طراحی شده و از ابعاد مختلفی برخوردار است.

۳- دستکهای شیب بندی :

جهت ایجاد شیب بر روی سطوح تحت سازه فضایی و یا جهت اتصال لازم برای نصب پرلینهای سقف از یکسری المان از جنس المانهای رابط بند ۲ با طولهای متغیر جهت حصول این مطلب استفاده می گردد بشکلی که یکسر آن به گره ها متصل می گردد و سر دیگر آن سطوح لازم جهت اتصال پرلینها را تامین مینماید .

۴- پرلین :

جهت حصول سطوح لازم برای نصب انواع پوشش بر روی سازه فضایی از یکسری پروفیل با مقاطع مختلف استفاده میگردد . این پروفیلها می تواند مقاطع مختلفی نظیر قوطی ، ناودانی و پروفیل را دارا باشد .

